

Változások a német ellátási láncok átláthatóságában

AZS PARTNERS

Advocate Zealously

AZS Partners, András és Zsigmond Ügyvédi Iroda
1126 Budapest, Tartsay Vilmos u. 3. II. em.
Telefon: + 36 1 488 7008
E-mail: info@azspartners.com
www.azspartners.com

I. Változások a német ellátási láncok átláthatóságában

Németország 2021-ben fogadta el a Gesetz über die unternehmerischen Sorgfaltspflichten in Lieferketten, LkSG vagy magyarul a német ellátási lánc átvilágításáról szóló törvényt, ami 2023. január 1-vel lépett hatályba. Ez meghatározó pillanat az ESG elszámoltathatóság terén, mivel ez az első alkalom, hogy jogszabály lehetőséget teremt arra, hogy gazdasági szereplőket, amelyek Németországban honosak vagy operációval rendelkeznek meghatározott méret felett, felelősségre vonjanak a globális ellátási láncokban az emberi jogokkal való visszaélések miatt.

Annak ellenére, hogy a törvény leginkább az ESG-ből a Social (S) részre fektet nagy hangsúlyt, ezzel együtt nem hagyja figyelmen kívül azt sem, hogy a környezeti kockázatok és ezeknek az ellátási láncokon belül az emberi egészségre gyakorolt negatív hatásai szorosan összefonódnak.

Ennek eredményeképpen az LkSG megköveteli a hatálya alá tartozó gazdasági szereplőktől, hogy megfeleljenek azoknak a nemzetközi egyezményeknek, amelyek a környezeti ártalmakkal kapcsolatos megállapodásokat tartalmaznak. Az erre vonatkozó szabályozást a törvény 2. § (1) bekezdése írja elő és utal a jogszabály mellékletében tételesen felsorolt nemzetközi egyezményekre – ilyenek például a higanyról szóló Minamata Egyezmény és a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló Bázeli Egyezmény a szennyező anyagok, a mérgező vegyi anyagok, valamint a veszélyes hulladékok kezelése és ártalmatlanítása által okozott károk korlátozása érdekében. Ezen kívül a 2. § (2) bekezdése tételesen felsorol az (1) bekezdésen túli generális hivatkozás mellett emberi jogi kockázatokat, amelyek leginkább munkajogi természetűek.

Habár a 2. § (2) bekezdésben tételesen rögzített felsorolás kimerítő jelleggel értelmezendő, a 2. § (1) bekezdésében meghatározott generális utalás a törvény mellékletében felsorolt nemzetközi egyezményekre azt a kötelezettséget rója a jogszabály hatálya alatt álló gazdasági társaságokra, hogy az ebben foglalt kötelezettségekkel kapcsolatos jogértelmezést maguk végezzék el, amely jelentős kihívásokkal fogja megterhelni a mindennapjaikat.

A német beszállítói láncok átvilágításáról szóló törvény a környezeti és emberi jogi normák betartására vonatkozó átvilágítási kötelezettségeket ír elő valamennyi német gazdasági szereplő számára, függetlenül azok jogi formájától, amelyeknek központi ügyvezetése, fő üzleti telephelye, igazgatási központja, létesítő okirat szerinti székhelye vagy fióktelepe Németországban található. Minden esetben a jogalkotónak az alapfeltevése az, hogy a kockázatkezeléssel kapcsolatos valamennyi vonatkozó döntést ennek alapján Németországban hozzák meg.

Az LkSG a kötelezettségek átfogó listáját vezeti be, amely magában foglalja a megfelelő kockázatkezelési rendszer kidolgozását. Részletezi továbbá a szükséges megelőző és korrekciós intézkedéseket, és kötelezővé teszi a panaszkezelést. A törvény rendszeres dokumentálást és jelentéstételi kötelezettséget ír elő, és a jogsértéseket pedig jelentős bírságokkal fenyegeti.

A jogszabály elvárásai szerint a hatálya alá tartozó gazdasági szereplőknek mind a saját működésükön belül, mind a közvetlen beszállítóiknál elkövetett jogsértéseket nyomon kell követniük, kezdve a nyersanyagok kitermelési folyamatától egészen az áruknak a vevőhöz történő eljuttatásáig, függetlenül attól, hogy a tevékenységet Németországban vagy külföldön végezték.

Hasonlóképpen, ha egy gazdasági szereplő tudomására jut, hogy valamelyik közvetett beszállítója megsértette a környezetvédelmi előírásokat vagy az emberi jogokat, köteles azonnal kockázatelemzést végezni a lehetséges jogsértésekről.

A törvény nem csak nagyon egyértelmű kötelezettséget ró a hatálya alá tartozó szervezetekre a beszállítói lánc teljesítménye tekintetében, hanem cselekvésre és megfelelő kártalanításra/kártérítésre is kötelezi őket.

Ez a vállalatok menedzsmentjére nézve azt jelenti, hogy az ellátási láncokra mostantól legalább ugyanolyan figyelem irányul, mint a pénzügyi teljesítményükre, mivel egyre nagyobb a nyomás, hogy tisztában legyenek azzal, hogy mi történik a beszállítói hálózatban - különben nagyon is valós reputációs, befektetői és pénzügyi kockázatokkal kell szembenézniük.

2. Az LkSG két ütemben lép hatályba, így a hatálya alá tartozó szervezetek köre idővel kibővül

2023. január 1-jétől a több mint 3000 főt foglalkoztató társaságokra, illetve a több mint 3000 főt foglalkoztató külföldi társaságok németországi bejegyzésű fióktelepeire vonatkozik. Fontos megjegyezni, hogy az alkalmazottak számára beletartozik a belföldi vállalatok számára külföldre kiküldött személyzet is. A vállalatcsoportba tartozó társaságok munkavállalói az anyavállalat munkavállalóinak számába beszámítanak, és a törvény munkavállalónak tekint minden olyan személyt, akinek hat hónapnál hosszabb időre szóló munkaszerződése van. Ez a kritérium jelenleg mintegy 600 vállalatra vonatkozik közvetlenül.

2024. januárjától a hatály kibővül a Németországban székhellyel, fiókteleppel, központi ügyintézési hellyel rendelkező, több mint 1000 munkavállalót foglalkoztató vállalkozásokra, illetve a külföldi illetőségű társaságok 1000 főnél több munkavállalót foglalkoztató, Németországban bejegyzett fióktelepeire. Ennek a rendelkezésnek a hatályba lépésével nagyjából 2900 vállalatra fog közvetlenül vonatkozni a jogszabály.

Fontos azt is megjegyezni, hogy a törvénynek tovább gyűrűző hatása lesz. Azokat a kkv-kat, amelyek esetleg nem tartoznak a törvény hatálya alá, az elkövetkező hónapokban és években várhatóan mégis érinteni fogják a rendelkezések, mivel a nagyobb cégek a törvény által rájuk rótt átvilágítási kötelezettségeket részben vagy egészben át fogják hárítani beszállítóikra, amely egyéb iránt a jogalkotó közvetlen szándékában is állt, ezzel is segítve a hatékonyabb jogi védelmet az emberi jogok tekintetében.

Az LkSG az emberi jogokhoz kapcsolódó kockázatokat úgy határozza meg (2. § (2) bekezdés), mint "olyan helyzetet, amelyben a tényszerű jelek alapján kellő valószínűséggel fennáll az alábbi tilalmak valamelyikének megsértése":

- 15 éves vagy annál fiatalabb gyermek foglalkoztatása;
- 18 év alatti gyermekek gyermekmunkája az 1999. évi 182. számú ILO Egyezmény a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és

felszámolására irányuló azonnali lépésekről rendelkezéseinek megfelelően;

- Kényszermunka;
- A rabszolgaság minden formája vagy ehhez hasonló munkahelyi elnyomás;
- A munkahelyi biztonságra és munkakörülményekre vonatkozó helyi szabályok figyelmen kívül hagyása, ha ez munkahelyi balesetekhez vagy munkával kapcsolatos egészségügyi kockázatokhoz vezethet;
- Az egyesülési szabadság figyelmen kívül hagyása;
- Foglalkoztatási diszkrimináció;
- Bérdiszkrimináció;
- A talaj káros megváltoztatása (talajszennyezés), vízszennyezés, levegőszennyezés, káros zajkibocsátás okozása;
- Föld, erdő vagy tó, vízforrás megszerzése, fejlesztése vagy más módon történő felhasználása személyek jogellenes kilakoltatása vagy birtoklástól, tulajdontól való megfosztás révén;
- Karhatalmi vagy biztonsági szervezetek megbízása vagy alkalmazása egy meghatározott beruházás védelmére, ha ennek keretében a biztosító szervezetek megsértik a kényszer tilalmát, kárt tesznek emberéletben vagy testi épségben, vagy beavatkoznak az egyesülési jog gyakorlásába vagy a kollektív tárgyalásokhoz való jogba;
- Olyan cselekmények vagy mulasztások, amelyek közvetlenül alkalmasak valamely védett jogi érdek megsértésére.

Az LkSG alkalmazásában a környezettel kapcsolatos kockázat "olyan helyzet, amelyben objektív körülmények alapján kellő valószínűséggel fennáll az alábbi rendelkezések valamelyikének megsértése" (2.§ (1) bekezdés):

• Minamata Egyezmény

- Higany hozzáadásával készült termékek gyártása az egyezmény 4. cikkével összhangban;
- Higany vagy higanyvegyületek felhasználása gyártási folyamatokban az Egyezmény 5. cikkével összhangban a kivonás időpontját követően;
- A higanyhulladék kezelése az egyezmény 11. cikkében foglalt követelményekkel ellentétben.

- **Stockholmi Egyezmény a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról (POP)**

- Vegyi anyagok előállítása és felhasználása a 3. cikknek megfelelően;
- A vegyi hulladékok nem környezetbarát kezelése, gyűjtése, tárolása és ártalmatlanítása a POP-egyezmény 6. cikkének követelményeivel ellentétben.

- **Bázei Egyezmény a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról**

- Veszélyes hulladékok és egyéb hulladékok kivitele az 1. cikk szerint;
- Veszélyes hulladékok kivitele a Bázei Egyezmény VII. mellékletében felsorolt államokból az ott nem szereplő államokba;
- Veszélyes hulladékok és egyéb hulladékok behozatala az egyezményben nem részes államokból.

A törvény szerinti átvilágítási kötelezettségek számos magasabb szintű követelményt tartalmaznak. A legjelentősebb, hogy a kategóriák és a jelentéstételi kötelezettségek a teljesebb körű jelentéstétel felé való elmozdulást jelképezik, amelyek túlmutatnak a hagyományos környezeti mérőszámokon és mutatókon, és más tényezőket - különösen a munkavállalók munkakörülményeit - is magában foglalják.

3. Néhány részlet az új átvilágítási kötelezettségek közül

3.1 KÖTELEZETTSÉG A KOCKÁZATOK AZONOSÍTÁSA ÉS KOCKÁZATELEMZÉS VÉGREHAJTÁSA A SAJÁT TEVÉKENYSÉGEKRE ÉS AZ ELLÁTÁSI LÁNCON BELÜLI ÜZLETI KAPCSOLATOKRA VONATKOZÓAN

Az LkSG előírja, hogy a hatálya alá tartozó társaságoknak kötelező kockázatelemzést végezniük a saját üzleti tevékenységeikre és az ellátási lánc mentén fennálló üzleti kapcsolataikra vonatkozóan. A vállalatoknak biztosítaniuk kell

továbbá, hogy a szervezetükön belül meghatározott felelőse legyen az emberi jogi kockázatok nyomon követésének, például emberi jogi tisztviselő ki-nevezésével.

Ez a kötelezettség szolgál alapul a megelőző és korrekciós intézkedések későbbi meghatározásához, amelyek célja, hogy megelőzze, felszámolja vagy legalább minimalizálja az emberi jogi jogsértések kockázatát és az egyes jogsértéseket az ellátási láncban. Az előre nem látható kockázatokat értékelni kell, és azokat prioritás szerint kötelező kezelni. Abban az esetben, ha a tények nem egyértelműek, a vállalatnak kötelessége kivizsgálni az egyedi esetet.

3.2 KÖTELEZETTSÉG AZ EMBERI JOGI STRATÉGIA ÉS A MEGELŐZŐ INTÉZKEDÉSEK VÉGREHAJTÁSÁRA ÉS AZOK KOMMUNIKÁCIÓJA

A kockázatelemzés megállapításai alapján a társaságok kötelesek általános érvényű vállalati politikát bevezetni, és emellett egyedi esetekben pedig konkrét megfelelési intézkedéseket végrehajtani. Ez magában foglalja az emberi jogokkal kapcsolatos iránymutatások folyamatos frissítését is.

A jogalkotó hangsúlyozza az úgynevezett “felülről jövő alaphangot” - az emberi jogi nyilatkozatot a vállalat legfelső vezetésének kell elfogadnia, és annak kötelező tartalmi eleme kell, hogy legyen a vállalat emberi jogi stratégiája melletti egyértelmű elkötelezettség.

Az emberi jogi stratégiának a következőket kell tartalmaznia:

- a) a releváns emberi jogi és környezeti kockázatok azonosítása
- b) a vállalati kockázatkezelés leírása
- c) a vállalat célkitűzéseinek, normáinak és emberi jogi iránymutatásainak leírását.

3.3 KÖTELEZETTSÉG AZ EMBERI JOGI STRATÉGIA ÉS A MEGELŐZŐ INTÉZKEDÉSEK FIGYELEMBEVÉTELÉRE AZ ÜZLETI TEVÉKENYSÉGEKBEN ÉS A MEGFELELÉS ELLENŐRZÉSE

A jogalkotó előírja, hogy az érintett társaságok emberi jogi stratégiájukban meghatározott általános jogelveket beépítsenek a mindennapi üzletmenetbe. Valamennyi üzleti folyamatot az emberi jogi stratégia alapján kötelező felülvizsgálni, és ezzel összefüggésben, többek között, magatartási kódexeket vagy iránymutatásokat kell elfogadni és közzétenni. Az emberi jogi stratégiának továbbá az üzleti kapcsolatok kötelező elemévé kell válnia azáltal, hogy azok irányadóak kell legyenek az üzleti kapcsolatokban, és különösen a szerződéseken keresztül. A társaságok üzletmenete során, egyedi esetekben az emberi jogok fontossága akár addig is terjedhet, hogy a vállalatoknak támogatniuk kell beszállítóikat a kockázatok megelőzésében, például képzéssel vagy az emberi jogi kérdéseket érintő folyamatos támogatással.

3.4 KORREKCIÓS INTÉZKEDÉSEK MEGHOZATALÁNAK, AZ EMBERI JOGOK MEGSÉRTÉSÉNEK MINIMALIZÁLÁSÁRA IRÁNYULÓ KONCEPCIÓ KIDOLGOZÁSÁNAK ÉS SZÜKSÉG ESETÉN AZ ÜZLETI KAPCSOLAT FELFÜGGESZTÉSÉNEK KÖTELEZETTSÉGE

Fontos, hogy az emberi jogi jogsértések esetére megfelelő megoldás álljon rendelkezésre az ellátási láncok mentén. Ha nem állnak rendelkezésre korrekciós intézkedések, akkor valamennyi egyedi esetben ki kell dolgozni egy, a negatív hatások minimalizálására irányuló koncepciót. A vállalatoknak törekedniük kell arra, hogy a beszállítóikkal közös megoldást találjanak adott esetekben. Utolsó lépésként az üzleti kapcsolat megszüntetése, vagy enyhébb eszközként az üzleti kapcsolat ideiglenes felfüggesztése jöhet szóba.

3.5 PANASZRENDSZER BEVEZETÉSÉRE ÉS FENNTARTÁSÁRA, MAJD FELÜLVIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉG

Az LkSG előírja egy panaszkezelési rendszer felállítását, amelynek egyszerűen hozzáférhetőnek kell lennie. A panaszkezelés során kötelező a titoktartási és az adatvédelemi követelményeket figyelembe venni.

A panaszeljárásnak azok számára is hozzáférhetőnek kell lennie, akiknek jogait a közvetett szállító üzleti tevékenysége sérti. Következésképpen a panaszeljárást úgy kell kialakítani, hogy a védett jogállás megsértéséről tudomást szerző harmadik személyeknek is legyen lehetőségük a közvetlen panasztételre.

3.6 ADATRÖGZÍTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK

Azáltal, hogy az átvilágítási kötelezettségeket szigorúan dokumentálni kell, és egyúttal kötelező a dokumentációt hét évig megőrizni, a jogalkotó megteremti az LkSG-ben meghatározott kötelezettségek ellenőrzésének és érvényesítésének rendszerét.

A releváns információk szolgáltatására és az ellenőrzésekben való együttműködésre vonatkozó kötelezettségen túlmenően az érintett társaságoknak kérésre éves jelentést kell készíteniük a végrehajtott átvilágítási intézkedésekről, nevezetesen a kockázatok azonosításáról és a megtett megelőző és korrekciós intézkedésekről. Ezt a jelentést a Német Szövetségi Gazdasági és Exportellenőrzési Hivatalnak (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle, BAFA) is be kell nyújtani.

4. Bírságok

Az LkSG-követelmények betartása kiemelt jelentőségű az érintett társaságok számára, nem csak, hogy ne kockáztassák a reputációjukat, ugyanis a jogsértések következményeként alkalmazható joghátrányok jelentős eredménnyel bírhatnak a társaság pénzügyi helyzetére. A joghátrányok két fő kategóriába esnek:

A törvény a 24. §-ban határozza meg a kiszabható bírságok mértékét és a jogsértéseket. A jogsértés jellegétől és súlyosságától függően akár 8 millió euróig terjedő pénzbírság is kiszabható. A 400 millió eurót meghaladó átlagos éves árbevétellel rendelkező vállalatok ezenfelül az átlagos éves árbevételük 2%-áig terjedő bírsággal sújthatók. Úgynevezett közigazgatási büncselekmények esetében ugyanakkor a személyes felelősségrevonás is lehetséges, amelynek keretében nemcsak a vállalat vezetői, hanem a kockázatkezelési vagy a belső ellenőrzési vezető is felelősségre vonható és közvetlenül is kötelezhető bírság megfizetésére.

A közbeszerzési pályázatoktól való eltiltás: Talán ugyanilyen, ha nem fontosabb következmény, hogy a jogsértő vállalatokat akár három évre is kizárhatják a németországi közbeszerzésekből.

Emellett a szakszervezetek és a nem kormányzati szervezetek is felhatalmazást kaphatnak arra, hogy peres eljárást indítsanak az érintett fél érdekében.

A BAFA hatékony végrehajtási képességekkel rendelkezik a társaságok ellátási lánc menedzsment ellenőrzésére, és saját kezdeményezésére vagy egy érintett személy kérésére is eljárást kezdeményezhetnek. A hatóságnak az ellenőrzései során kockázatalapú megközelítést kell alkalmaznia, amely a plauzibilitási ellenőrzésektől a mélyreható auditokig és helyszíni látogatásokig terjed még külföldön is.

5. Az átvilágítási kötelezettségek köre

Az LkSG cselekvési kötelezettséget rögzít, és fontos hangsúlyozni, hogy ez nem jelent eredmény-kötelezettséget. Így a jogalkotó nem követeli meg a cégektől, hogy garantálják az emberi jogok megsértésének a megakadályozását vagy megelőzését minden esetben. A törvény hatálya alá tartozó társaságoknak azonban bizonyítaniuk kell, hogy mindent megtettek az ellátási láncukban az emberi jogokkal kapcsolatos kockázatok megelőzése érdekében. Ebben az összefüggésben a megfeleléség elve – ami abban az értelemben gumiszabálynak tűnik, hogy nincs kimunkált egzakt fogalmi követelménye – döntő jelentőségű, ugyanis feltételezhetően a gyakorlat fogja kialakítani ennek a pontos körülményeit.

Az átvilágítási kötelezettségek köre mindig az eset összes körülményeinek egyedi ismeretében meghatározandó, és a 3. § (2) bekezdése alapján kerül részletesebben kifejtésre a következő kritériumok alapján:

- a) a társaság tevékenységének jellege és köre;
- b) a vállalat azon képessége, hogy befolyásolja egy emberi jogi jogsértések vagy környezeti károkozások kockázatának közvetlen okát, vagy emberi jogokkal vagy környezeti ártalmakkal kapcsolatos kötelezettség megsértését;
- c) a jogsértés várható súlyossága, a jogsértés mérséklésének képessége, valamint az emberi jogi vagy környezetvédelmi kötelezettség megsértésének valószínűsége;
- d) a társaság emberi jogi jogsértéshez vagy környezeti ártalmak kockázathoz, illetve emberi jogi vagy környezetvédelmi kötelezettség megszegéséhez való hozzájárulásának jellege.

Abban a kérdésben, hogy egy vállalat eleget tett-e a különböző szintű átvilágítási kötelezettségeknek, kulcsfontosságú az egyedi kockázatértékelés elvégzése és az egyes kockázati tényezők figyelembevétele. Az általános üzletvitel mellett a felmérések jellemző kritériumai az adott telephely honosságának megfelelő aktuális jogi és gazdasági helyzet és a szabályozói környezet (pl. gyermekmunka a harmadik világ országában, munkahelyi biztonság a textilgyártásban).

Nyilvánvaló, hogy a jogalkotó trichotóm megközelítéssel foglalta a szabályozásba az elkerülés, a megelőzés és a kárelhárítás követelményeit. Az átvilágítási kötelezettségeket dinamikus kötelezettségként kell értelmezni. A társaságoknak a fenntarthatósági politikájuk hatékonyságát rendszeres időszakonként, de legalább évente, valamint eseti jelleggel kötelezően vizsgálniuk kell. Ezen túlmenően az üzleti működésben és az üzleti környezetben bekövetkezett változások is indokolhatják a felülvizsgálatot. Ebben az összefüggésben minél nagyobb a vállalat befolyásolással bíró képessége és minél nagyobb az üzleti tevékenységgel járó kockázat mértéke (azaz a védett jogi helyzet megsértésének jellemzően várható súlyossága), annál magasabb szintű követelményeket kell támasztani az átvilágítási kötelezettségekkel szemben.

Bár az LkSG elsősorban az átvilágítási kötelezettségeket csak a vállalat saját üzleti tevékenységére és közvetlen beszállítóira alkalmazza, a közvetett beszállítók által elkövetett visszaélések is okot adhatnak a cselekvésre, amint a vállalat megalapozott tudomást szerez a beszállító által elkövetett lehetséges emberi jogi jogsértésekről. Ezekben az esetekben megnő a megfelelő intézkedések kezdeményezésének kötelezettsége.

6. Dióhéjban, hogy mindez mit is jelent

Az LkSG fontos új compliance feladat, amely magas kockázati faktort képvisel. A vállalatvezetőknek elemezniük kell az LkSG-ben meghatározott valamennyi új kötelezettséget, és meg kell vizsgálniuk a saját társaságuk esetében fennálló helyzetet. Amennyiben az átvilágítási követelményeket nem megfelelően hajtják végre, fennáll a közigazgatási eljárás és a súlyos bírságok kiszabásának veszélye.

Az emberi jogokkal kapcsolatos compliance intézkedéseket a már meglévő compliance-menedzsment rendszereken belül kell felállítani. A menedzsmentnek és a Compliance-felelősöknek (CCO, CRO) a megfelelő vállalatirányítás érdekében cselekvési kötelezettségük áll fenn, és meglévő compliance rendszerüket az új követelményekhez kell igazítaniuk, továbbá a beszállítóikkal kötött szerződéseket is az új előírásokhoz kell igazítaniuk. Nem kérdés, hogy ez tovább gyűrűző effektust fog kiváltani azokban az ellátási láncokban, amelyeknek szoros német kötődésük van, így nem kevés magyar vállalat, akik német honosságú vállallattal állnak kapcsolatban új adminisztratív terhekkel és cselekvési tervkészítési kötelezettséggel fog szembesülni előbb vagy utóbb.

Mivel az Európai Parlament a közelmúltban elfogadta a vállalati fenntarthatósági átvilágításról szóló irányelv tervezetét, valószínűleg hamarosan létrejöhet egy egységes beszállítói lánc átvilágítási folyamat, amely elsőbbséget élvezne a nemzeti átvilágítási jogszabályokkal szemben.

A 2024-ben hatályba lépő, a vállalati fenntarthatósági jelentéstételről szóló uniós irányelv bevezetésével együtt a fenntarthatósági jelentéstétel és az ellátási láncok átvilágítása tekintetében az irány egyre világosabbá válik, ahogy a jogalkotók (nemzeti és szupranacionális szinten egyaránt) egyre nagyobb elszámoltathatóságot követelnek a vállalatoktól.

A gazdasági szereplőknek eljött az idő, hogy elkezdjenek dolgozni annak érdekében, hogy megfeleljenek a környezetvédelmi, munkaügyi, valamint egészségügyi és biztonsági jogszabályoknak, annak érdekében, hogy a jövőre nézve védve legyenek az újonnan megjelenő jogszabályokkal szemben.

Jelen összefoglaló célja, hogy rövid, tömör tájékoztatást adjon bizonyos kérdésekről. Az összefoglaló tartalma nem teljeskörű, és nem minősül jogi tanácsadásnak. További kérdés esetén forduljon hozzánk bizalommal.

dr. Varga Levente ügyvéd

AZS Partners, András és Zsigmond Ügyvédi Iroda

E-mail: levente.varga@azspartners.com

Új Német törvény („LkSG”) az ellátási láncok átvilágításáról

Kereskedelmi láncokat érintő átvilágítási kötelezettségek

AZS PARTNERS
Advocate Zealously

AZS PARTNERS

Advocate Zealously

AZS Partners, András és Zsigmond Ügyvédi Iroda

1126 Budapest, Tartsay Vilmos u. 3. II. em.

Telefon: + 36 1 488 7008

E-mail: info@azspartners.com

www.azspartners.com